

64. ஏமவிலேகர்

கலிவிருத்தம்

ஏமவி லேகரை யேவல்கொள் வேலோய்
தேமலர் நின்னடி சிந்தைசெய் வேற்கு
மாமருண் முற்றிலு மாறிடா தென்னென்
றேமுறு முன்னைவி னாவிலென் சொல்வாய்.

ஏம இலேகரை ஏவல்கொள் வேலோய்
தேமலர் நின்அடி சிந்தை செய்வேற்கு
மாமருள் முற்றிலும் மாறிடாது என் என்று
ஏம்உறும் உன்னை வினாவில் என் சொல்வாய்.

இனிய வானோரை ஏவல்கொள்ளும் வேலிறைவனே!
தேன் பொருந்திய மலர்போலும் உன் திருவடியை நினைப்போர்க்குப்
பெரிய அறிவு மயக்கம் முற்றிலும் மாறாமல் இருப்பது ஏன்
என்று மகிழ்ச்சி கொள்ளும் உன்னைக் கேட்டால் என்ன மறுமொழி
கூறுவாய்?

வையுமு தித்துண்ம ருண்டிதன் முன்னீ
செய்தவி னைத்தொடர் தீர்ந்திடு காறும்
மையிருள் போழருண் மார்க்கமு றாதென்
றையப திற்புகல் வாய்கொலோ வன்றே.

வையம் உதித்து உள்மருண்டு இதன் முன் நீ
செய்த வினைத்தொடர் தீர்ந்திடு காறும்
மைஇருள் போழ் அருள்மார்க்கம் உறாத் என்று
ஐயபதில் புகல்வாய்கொல்ஓ அன்றே.

இப்பூவுலகில் பிறந்து மனம் மயங்கி, இப்பிறப்பிற்கு முன்னே
நீ செய்த வினைத் தொடர்ச்சி ஒழியும்வரை ஆணவம்
எனும் காரிருளைப் பிளக்கும் அருள்நெறி உண்டாகாது என்ற
தலைவனாகிய நீ பதில் கூறுவாயோ? 2

கலமணி வேந்தர்செய் கட்டளை தன்னை
நிலமிசை மாற்றுநி யாயம தேய்ப்ப
உலகெலா மாளுன துத்தர மாற்றம்
இசைகொலோ நின்னரு ணீதியி லெந்தாய்.

கலம் அணி வேந்தர் செய் கட்டளை தன்னை
நிலம் மிசை மாற்று நியாயம் அது ஏய்ப்ப
உலகுஎலாம் ஆள் உனது உத்தர மாற்றம்
இலைகொல்ஓ நன்அருள் நீதியில் எந்தாய்.

அணிகலன்கள் அணியும் அரசர் இடும் கட்டளையை
இவ்வுலகில் மாற்றுகின்ற நீதியைப்போல், உலகம் எல்லாம்
ஆள்கின்ற உனது கட்டளை மாற்றம் இல்லையோ? உன்
அருள்நீதியில் எம் தந்தையே! 3

அப்படி மாற்றமு முண்டது கோடற்
கிப்பொழு தன்பவு னெஞ்சிலை யென்று
செப்பிடி னீயுனை நம்பிய சேய்நான்
எப்படி யுய்குவ லென்செய்வ லெந்தாய்.

அப்படி மாற்றமும் உண்டுஅது கோடற்கு
இப்பொழுது அன்ப உன் நெஞ்சுஇலை என்று
செய்பீடில் நீ உனை நம்பிய சேய்நான்
எப்படி உய்குவல் என் செய்வல் எந்தாய்.

அன்பனே! அத்தகைய மாற்றமும் உண்டு. அதனைக் கொள்வதற்கு இப்பொழுது உன் மனம் தகுதிபெறவில்லை என்று நீ கூறினால், உன்னை நம்பியிருக்கும் குழந்தையாகிய நான் எப்படி உய்வேன். எம் தந்தையே என்ன செய்வேன்? 4

ஏர்த்தமி ழாலுனை யேபுகழ் வோரைப்
பார்த்தரு டேவப ரஞ்சுட ரோதிப்
பேர்த்திரு வாளான டைந்தவொர் பேற்றிற்
சேர்த்தரு ளாயெனை யுஞ்சிவ சேயே.

ஏர்த்தமிழால் உனையே புகழ்வோரைப்
பார்த்து அருள் தேவ பரஞ்சுடர் ஒதிப்
பேர்த் திருவாளன் அடைந்த ஓர் பேற்றில்
சேர்த்து அருளாய் எனையும் சிவ சேயே.

அழகிய தமிழ்ப் பாக்களால் உன்னையே புகழ்வோரைத் தேர்ந்தெடுத்து அருள்புரியும் கடவுளே! பரஞ்சோதி மலைப்பெயர் கொண்டுள்ள திருவாளன் என்னும் அருணகிரிநாதர் அடைந்த ஓப்பற்ற வீடுபேற்றில், சிவபெருமானின் புதல்வனே! என்னையும் சேர்த்து அருள்புரிவாயாக. 5

கட்டளைக்கலித்துறை

காலமே யாவையுந் தந்திடுங் காக்குங் களையுமந்தக்
காலமோ காளையங் கந்தவேள் கையகப் பட்டதென்றால்
ஆலமுண் டோனுமைக் கோதுண்மை மாற்றமுண் டாகலினுள்
பாலனா மென்னையு மூழ்கட்டு மோவெம் பராபரமே.

காலமே யாவையும் தந்திடும் காக்கும் களையும் அந்தக்
காலமோ காளையும் கந்தவேள் கையகப் பட்டது என்றால்
ஆலம் உண்பேன் உமைக்குஓது உண்மை மாற்றம் உண்டு ஆகலின் உன்
பாலன் ஆம் என்னையும் ஊழ் கட்டுமோ எம் பராபரமே.

காலமோ எல்லாவற்றையும் தோற்றுவிக்கும், காக்கும், அழிக்கும்; அந்தக் காலமோ கட்டிளங் காளையான அழகிய கந்தவேள் கையில் உள்ளது. ஆகலின், ஆலகால விடத்தை உண்ட சிவபெருமான் உமை அம்மைக்குக் கூறிய மெய்யுரை உண்டாகலின், எம்முடைய மேலான கடவுளே! உன் பாலன் ஆகிய என்னையும் ஊழ்வினை கட்டுமோ? கட்டாதல்லவா?

6

